

Strategi för Sveriges samarbete med

FN:s utvecklingsprogram (UNDP)

2010 – 2013

REGERINGEN

UTDRAG

Protokoll

III:1

vid regeringssammanträde

2009-12-21

UF2009/86903/MU

Utrikesdepartementet

Organisationsstrategi för FN:s utvecklingsprogram (UNDP) 2010-2013

1 bilaga

Ärendet

Enligt Sveriges strategi för multilateralt utvecklingssamarbete ska organisationsspecifika strategier tas fram för de viktigaste institutionerna som Sverige samarbetar med.

Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) har utarbetat en strategi för Sveriges arbete med FN:s utvecklingsprogram (UNDP) för perioden 2010–2013. Strategin utgår från regeringens bedömning av UNDP:s relevans och effektivitet och anger mål och samarbetsformer för Sveriges arbete med UNDP under strategiperioden.

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att anta bifogad strategi för Sveriges samarbete med UNDP. Strategin ska ligga till grund för det svenska samarbetet med UNDP under perioden 2010–2013.

Utdrag till
SB/SAM
UD-MK
UD-UP
UD-USTYR
UD-FMR
UD-SP
UD-RS
UD-FIM-PES
Fi/BA
IJ/JÄM
FN-representationen i New York
Sida

Utdragets överensstämmelse
med originalet intygas

coll

2009-12-21

Organisationsstrategi för FN:s utvecklingsprogram (UNDP) 2010–2013

1 Inledning

Denna strategi ska ligga till grund för det svenska samarbetet med FN:s utvecklingsprogram (United Nations Development Programme, UNDP) för perioden 2010–2013. Med utgångspunkt i regeringens bedömning av UNDP:s relevans och effektivitet fastställer strategin mål och samarbetsformer för arbetet med UNDP under strategiperioden. Strategin anger hur Sverige ska bidra till att stärka UNDP:s verksamhet samt ansvarsfördelningen mellan svenska statliga aktörer.

Innehållet i strategin vägleds av Sveriges strategi för multilateralt utvecklingssamarbete som utgör en normativ ram för det svenska samarbetet med multilaterala organisationer. Strategin vägleds vidare av politiken för global utveckling med dess övergripande mål att bidra till en rättvis och hållbar global utveckling, samt med utgångspunkt i politikens två grundläggande perspektiv (rättighetsperspektivet och fattiga människors perspektiv på utveckling). Det specifika målet för internationellt utvecklingssamarbete är att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor. Vägledande är även, i varierande grad, en rad nationella tematiska policyer, internationella överenskommelser, såsom FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, Parisdeklarationen om biståndseffektivitet, ”Accra Agenda for Action” samt EU:s uppförandekod för arbetsfördelning och komplementaritet. Strategin ska även vägledas av Sveriges politik för humanitärt bistånd (skr. 2004/05:52) samt principerna om gott humanitärt givarskap.

Genomförandet av strategin ska bidra till genomförandet av de tematiska prioriteringar som regeringen har fastställt, att Millenniedeklarationen och millenniemålen, som är gemensamma mål för FN:s medlemsstater, nås, samt till att biståndseffektiviteten ökar. Strategin ska samtidigt vara ett instrument att föra ut svensk biståndspolitik och på så sätt bidra till den internationella policyutvecklingen. Strategin ska även bidra till att organisationerna tillämpar en helhetssyn i sitt arbete med globala

utvecklingsfrågor. Hur strategin ska genomföras fastställs i en för de svenska aktörerna gemensam årlig arbetsplan. Samordningen av de svenska aktörernas arbete med UNDP sker inom ramen för de samråd som hålls årligen.

2 Fakta om organisationen

UNDP är FN:s största aktör på utvecklingsområdet. Organisationen arbetar främst med att stödja kapacitetsutveckling i programländerna. UNDP:s fyra fokusområden är fattigdomsbekämpning, demokratisk samhällsstyrning, energi/miljö samt krisförebyggande och återuppbyggnad. Organisationen arbetar också tvärssektoriellt med jämställdhets- och rättighetsintegrering samt syd/syd-samarbete. Det pågår för närvarande en reformering av FN:s utvecklingssamarbete, som övergripande kallas processen för systemkoherens och som syftar till att FN ska bli mer harmoniserat och effektivt. Reformeringen på landnivå kallas *Delivering as One* och syftar till att skapa gemensamma strukturer för de olika FN-organisationernas planering, genomförande, uppföljning och finansiering av verksamheten. UNDP har en särställning genom dess ansvar att administrera och finansiera *Resident Coordinator-systemet*, som samordnar hela FN-systemets insatser på landnivå. UNDP är därtill ständig ordförande i FN:s utvecklingsgrupp (United Nations Development Group, UNDG), som förenar 32 fonder, program, fackorgan och avdelningar av relevans för utvecklingssamarbetet och som har en viktig övergripande samordningsfunktion i reformprocessen.

3 Övergripande svensk bedömning

Sveriges bedömning av UNDP som samarbetspartner kan sammanfattas i följande punkter:

- Som FN:s största program med en central funktion som dialogpartner med värdlandsregeringarna samt med global närvaro och stark legitimitet är UNDP en viktig samarbetspartner i utvecklingssamarbetet.
- UNDP:s styrka som utvecklingsaktör är främst organisationens breda mandat i kombination med den globala närvaron.
- I UNDP:s mandat ingår flera av regeringens prioriterade frågor inom utvecklingssamarbetet.
- UNDP bör fokusera ytterligare på organisationens tydliga komparativa fördelar, såsom demokratisk samhällsstyrning, samt undvika att sprida resurserna för brett och tunt. Det sistnämnda gäller i synnerhet inom fokusområdet fattigdomsbekämpning.
- UNDP har en viktig roll att stödja kapacitetsutveckling i programländerna. UNDP bör i högre grad säkerställa att stödet har ett nationellt ägarskap samt är efterfrågestyrt och resultatbaserat.

- UNDP:s dubbla roll som ledare och administratör av FN-samordningen (på landnivå) och som egen utvecklingsaktör gör organisationen till extra viktig inom ramen för den pågående reformeringsprocessen av FN:s utvecklingssamarbete.

4 Mål

Sverige ska framförallt fokusera sin dialog och påverkansarbete på de områden där de största förbättringsmöjligheterna finns. Genom bedömningsarbetet som har gjorts av organisationen har fem områden identifierats: A. mänskliga rättigheter och jämställdhet, B. krisförebyggande och återuppbyggnad, C. miljö- och klimatfrågor, D. resultatstyrning samt E. UNDP:s externa effektivitet. Under respektive område finns ett eller två mål. Målen gäller för Sveriges dialog med UNDP på såväl central nivå som på regional nivå och landnivå. Dialogen och bevakningen av målen sker i tillägg till hanteringen av Sidas finansiella insatser genom UNDP (främst på landnivå). Målen begränsar inte inom vilka områden Sverige kan stödja UNDP finansiellt. Det är dock viktigt att all finansiering under strategiperioden tar målen i beaktande så att synergier kan uppstå och motsägelsefullt agerande kan undvikas. Se mer om detta i kapitel 6 Genomförande och uppföljning.

A. Mänskliga rättigheter och jämställdhet

Mål 1: UNDP driver aktivt rättighetsfrågorna, inklusive det rättighetsbaserade angreppssättet i all programverksamhet (s.k. human rights based approach), särskilt i sin dialog med värdlandsregeringarna.

Mål 2: UNDP:s programverksamhet speglar ett tydligt jämställdhetsperspektiv och organisationens institutionella kapacitet är stark på alla nivåer.

Även om framsteg har gjorts inom området demokratisk samhällsstyrning avspeglas inte integreringen av mänskliga rättigheter på det sätt Sverige hade önskat i UNDP:s strategiska plan 2008–2013. Detta riskerar att få konsekvenser för hur rättighetsfrågorna hanteras i landprogrammen. Planen saknar explicit målformulering som reflekterar ovanstående mål kring mänskliga rättigheter. Enligt svensk bedömning är UNDP:s arbete med mänskliga rättigheter på landnivå av varierande kvalitet. Sverige ska både på global och landnivå arbeta för en tydligare rättighetsintegrering i UNDP:s arbete. UNDP:s arbete med jämställdhetsfrågor har avancerat under senare år och en del av de anmärkningar som kom fram i utvärderingen 2004/2005 samt den kritik som bl.a. Sverige tidigare riktade mot organisationens arbete med jämställdhetsintegrering i all programverksamhet har delvis åtgärdats. Bland annat har organisationen stärkt sin kapacitet på huvudkontoret. Dock kvarstår brister vad gäller jämställdhetsintegrering på landnivå.

Sverige ska därför arbeta för att organisationen utvecklar bättre system och resultatredovisning vad gäller arbetet med jämställdhetsintegrering.

B. Krisförebyggande och återuppbyggnad

Mål 3: UNDP är en stark och tydlig aktör i FN:s krisförebyggande- och fredsbyggandearkitektur samt i gapet mellan kris/katastrof och utveckling.

UNDP ska förbättra sin kapacitet inom kris- och katastrofförebyggande verksamhet, insatser i postkonflikt- och sviktande situationer och tidiga återuppbyggnadsinsatser efter katastrofer. En större del av organisationens kärnbudget ska kanaliseras till dessa för Sverige prioriterade ändamål. Den verksamhet som bedrivs inom UNDP:s byrå för krisförebyggande och återuppbyggnad (BCPR) ska integreras tydligare i UNDP:s verksamhet, inte minst vad gäller samordningsansvar och utförande på landnivå.

C. Miljö, energi och klimatförändringar

Mål 4: UNDP integrerar miljöfrågorna väl i utvecklingsagendan och inriktar i huvudsak sitt klimatarbete på anpassning och sårbarhet i utvecklingsländerna.

UNDP:s roll när det gäller miljö-, energi- och klimatfrågorna är otydlig. Det är oklart vilket mervärde organisationen har och vad UNDP avser att fokusera på. Sverige ska verka för att UNDP stärker sitt arbete när det gäller integrering av miljö-, energi- och klimatfrågor. På klimatsidan har det funnits en tendens till alltför stort fokus på utsläppsminskning, vilket bland annat har med finansieringsmekanismer att göra. Sverige vill ändra på detta och ska verka för att UNDP:s huvudfokus i klimatarbetet är anpassning och sårbarhet i utvecklingsländerna. Detta är inte tydligt i UNDP:s strategiska plan, men finns däremot formulerat i interna dokument.

D. Resultatbaserad styrningsmodell

Mål 5: UNDP:s system för resultatstyrning och budgetering används konsekvent.

UNDP har enligt det svenska bedömningsarbetet en god intern effektivitet, men det finns utrymme för förbättringar inte minst inom den resultatbaserade styrningen (RBM) och budgeteringen samt när det gäller hur man kommunicerar och lär av sina resultat. En vidareutveckling av det existerande RBM-systemet pågår. Det finns en rad komponenter som kan förbättras, t.ex. rapporteringen till styrelsen, som är av varierande kvalitet, utvärderingsfunktionen (den som sker på central nivå är ofta av hög kvalitet medan de som sker på landnivå uppvisar en del brister i kapacitet, kvalitet och opartiskhet). UNDP-styrelsen antog ett nytt system för ansvarsutkrävande i september 2008,

vars genomförande Sverige ska bevaka nära. UNDP:s strategiska plan har mål för RBM och Sverige ska stödja UNDP att genomföra dessa. Centralt för Sverige är att det finns tydliga kopplingar mellan prioriteringarna i UNDP:s strategiska plan och organisationens faktiska insatser på landnivå. Sverige ska verka för att interna revisionsrapporter ska bli offentliga.

E. Extern effektivitet

Mål 6: UNDP lever upp till sina åtaganden om biståndseffektivitet.

Det är viktigt att UNDP lever upp till åtaganden om biståndseffektivitet och genomför Parisdeklarationen och handlingsplanen från Accra i sin landbaserade verksamhet. Sverige ska verka för att UNDP i ökad utsträckning använder nationella system och att en ökad andel av UNDP:s stöd reflekteras i samarbetsländernas budget. Sverige ska vidare främja att organisationen deltar i programansatser och gemensamma finansieringsarrangemang. Sverige ska verka för att UNDP:s regelverk och arbetssätt underlättar genomförandet av åtagandena och att återrapporteringen av detta sker på ett ändamålsenligt sätt. UNDP bör i högre grad säkerställa att policyrådgivningen samt stödet till kapacitetsuppbyggnad har ett nationellt ägarskap, är efterfrågestyrt och resultatbaserat.

5 Övriga prioriterade frågor

I tillägg till denna strategis mål ska Sverige fortsätta bedriva samarbete med UNDP inom områdena demokratisk samhällsstyrning och FN-reformer. Vad gäller dessa områden fungerar arbetet inom UNDP väl och Sverige ska därför inte driva en aktiv förändringsagenda utan istället aktivt arbeta för att det goda arbetet inom UNDP fortskrider.

5.1 Demokratisk samhällsstyrning

Enligt svensk bedömning gör UNDP inom området demokratisk samhällsstyrning ett gott arbete. Här har UNDP en unik kompetens och insatserna inom detta område utgör nästan hälften av organisationens resurser. Detta område är dessutom väl förankrat i den strategiska planen och är generellt sett acceptabelt för värdländerna. Sverige bidrar med omfattande resurser till UNDP:s arbete med demokratisk samhällsstyrning och detta arbete är fortsatt högt prioriterat för Sverige.

5.2 UNDP:s roll i samordningen av FN-systemet

Eftersom UNDP:s administration och förvaltning av FN:s samordning på landnivå (Resident Coordinator-funktionen) är central i den pågående reformprocessen att effektivisera FN:s utvecklingsinsatser ska Sverige även fortsättningsvis aktivt driva att UNDP hanterar reformprocessen väl, i samarbete med andra aktörer. UNDP:s agerande är avgörande för FN-reformens genomförande och för trovärdigheten gentemot andra

FN-organisationer samt gentemot externa samarbetspartners (t.ex. Världsbanken) och givarländer. Den dubbla funktionen att dels samordna hela FN-systemet på landnivå (genom ledning och administration av Resident Coordinator-systemet) och samtidigt företräda den egna organisationen har på senare tid klargjorts, men Sverige ska driva att detta ytterligare tydliggörs samt att reformprocessen genomförs på ett sätt som leder till ökad harmonisering och effektivisering av hela FN-systemets insatser. I reformprocessen blir det särskilt viktigt att UNDP fokuserar på områden där man har komparativa fördelar gentemot andra aktörer, såväl inom som utom FN-systemet.

6 Genomförande och uppföljning

Sverige ska tillsammans med andra givarländer arbeta mer systematiskt och strategiskt för att nå de mål som anges i denna strategi. Sverige ska påverka UNDP på flera sätt och på olika nivåer. Påverkan ska ske både genom dialog (avsnitt 6.1) och genom finansiella bidrag (avsnitt 6.2). I flera reformer som UNDP har genomgått sedan 1990-talet har Sverige varit och är en mycket aktiv pådrivare och supporter. Sverige och de övriga nordiska länderna ses av UNDP som nära partnerländer, vilka inte bara ger stora finansiella bidrag utan också aktivt påverkar organisationens arbete. Den positiva internationella bilden av Sverige som ett viktigt biståndsland kan också sägas ha positiv inverkan på vårt förhållande med UNDP och vårt förhållandevis stora inflytande i organisationen. För att Sverige ska fortsätta att vara en trovärdig samarbetspartner ska Sverige ha ett samordnat förhållningssätt i de olika kontakterna med UNDP. Det är även viktigt att Sverige samordnar sitt agerande med andra givare i samarbetsländerna.

6.1 Påverkan genom dialog

6.1.1 Bilateral dialog centralt och på landnivå mellan Sverige och UNDP

Dialogen ska fokusera på målområdena och aktivt bidra till att påverka UNDP:s förändringsarbete. Där utrymme och möjlighet finns att effektivt bredda dialogen till att även omfatta andra frågor av vikt för Sverige, ska så ske. Detta gäller framförallt inom de områden där Sverige har ett stort finansiellt stöd, såsom demokratisk samhällsstyrning, samt FN reformen. Samarbetet bör också omfatta dialog som befrämjar ett ömsesidigt lärande.

Ett årligt bilateralt möte mellan Sverige och UNDP ska hållas på så hög nivå som möjligt. Det bilaterala mötet ska vara högt prioriterat och ska ses som ett centralt tillfälle för direkt påverkan på UNDP:s högsta ledning. Därtill ska andra tillfällen uppmuntras för möten på hög nivå mellan Sverige och UNDP, t.ex. i samband med besök i New York eller Stockholm eller i marginalerna av internationella toppmöten och konferenser.

En regelbunden dialog mellan Sverige och UNDP ska också ske på landnivå. Ambassader med utsänd Sida-personal har att söka genomslag på landnivå för de mål som denna strategi anger. Detta är särskilt viktigt vid strategiska tillfällen såsom utformandet av ett nytt landprogram för UNDP. Ett idealiskt landprogram bör följa UNDP:s strategiska plan och vara anpassat till landets övergripande fattighedsstrategi samt till FN:s gemensamma ramverk (UNDAF) Det bör också vara tydligt och fokuserat, inklusive inom kärnområdena samt ha föregåtts av en öppen och konsultativ process på landnivå.

6.1.2 Mellanstatlig nivå – styrelsearbetet

UNDP:s styrelse sammanträder tre gånger per år, det första reguljära mötet äger rum i januari, årsmötet vanligen i juni och det andra reguljära styrelsemötet i september. De reguljära mötena sker alltid i New York medan årsmötet alternerar mellan New York och Genève. Sverige deltar aktivt i styrelsen med representanter från Regeringskansliet/Utrikesdepartementet, Sida och FN-representationen i New York.

Under senare år har det skett en tydlig förändring i attityder, samarbetsklimat och grupperingar i det mellanstatliga samarbetet i UNDP:s exekutivstyrelse. Ökade motsättningar främst mellan givare och programländer har resulterat i långdragna förhandlingar och ibland i icke-beslut eller tentativa beslut. Många programländer tycks befara att deras nationella ägarskap och suveränitet hotas av globala program och normer. Samtidigt har det i styrelsearbetet de senaste åren fattats en rad progressiva beslut om system för ökad transparens, och tack vare UNDP:s plats i FN-systemet får dessa beslut positiva effekter i övriga systemet.

Sverige ska aktivt driva strategins mål inom ramen för styrelsearbetet, både genom formella och informella kanaler. Det är viktigt att fältperspektivet från den bilaterala dialogen (ovan) gör avtryck i de dialoger som drivs i styrelsen. Strategins mål kommer att utgöra utgångspunkt för de instruktioner som utarbetas inför styrelsemöten. Det informella, förberedande arbetet med de dokument som presenteras till styrelsemöten kommer att prioriteras.

6.1.3 Påverkan tillsammans med andra länder

För bästa genomslagskraft ska Sverige under strategiperioden:

- agera harmoniserat med likasinnade länder:

- Tätt samarbete under styrelsemöten och på landnivå i dialogen mellan givare och UNDP.
- VOAS-kretsen (västliga och andra stater) bör användas för informationsutbyte, men samråd bör inte bli till samordning på bekostnad av styrelsemedlemmars enskilda agerande.

I samband med genomförandet av EU:s Lissabonfördrag kommer det sannolikt att bli ett ökat tryck på EU-samordning i FN:s fonder och program. Sverige ser i nuläget inga fördelar med en utökad EU-samordning i dessa fora. Utstein-kretsen (en informell givarkrets) har årligen haft konsultationer men i takt med att de vuxit har de blivit mindre meningsfulla och Sverige bör överväga att avsluta dialogen med UNDP i den formen.

- stärka samarbetet med likasinnade mindre länder inom G77 och/eller Afrika:

- Nordisk-afrikansk dialog inför styrelsemöten i form av informella samråd bör fylla en funktion för överbryggande av meningsskiljaktigheter och leda till minskat misstroende.
- I styrelsearbetet bör Sverige eftersträva att göra gemensamma inlägg med traditionellt likasinnade mindre länder inom G77.

6.2 Påverkan genom finansiella bidrag

Finansiella bidrag, t.ex. storlek, nivå, form och inriktning, har betydelse för Sveriges möjligheter att utöva påverkan och inflytande i UNDP. Strategins mål ska vara vägledande för både dialog och finansiering.

6.2.1 Basbudgetstöd

Sverige betalar genom Utrikesdepartementet årligen ut ett stort obundet basbudgetstöd till UNDP.

6.2.2 Övriga stöd från Regeringskansliet/Utrikesdepartementet

Sverige betalar genom Regeringskansliet/Utrikesdepartementet årligen även ut stöd till UNDP:s avdelning för krisförebyggande och återuppbyggnad (BCPR) Detta stöd ska fortsätta att betalas ut under strategiperioden, om inga markanta förändringar sker. Dessutom förekommer undantagsvis öronmärkta stöd som Regeringskansliet/Utrikesdepartementet betalar ut till UNDP, bl.a. i egenskap av administratör av tematiska fonder eller för politiskt intressant insatser.

6.2.3 Multi-bi-bidrag – form och inriktning

UNDP är en viktig samarbetspartner för Sverige genom omfattande multi-bi-stöd från Sida, främst inom demokrati och mänskliga rättigheter samt humanitärt stöd där UNDP är administratör för gemensamma fonder på landnivå. Inriktningen på Sidas multi-bi-stöd ska främst ske inom ovanstående områden och i övrigt överensstämja med denna strategis mål och strategin för multilateralt utvecklingsarbete. Även andra aspekter som reflekterar svensk position visavi UNDP, ska styra form och inriktning.

a) Globalt:

- Demokratisk samhällsstyrning inklusive mänskliga rättigheter och jämställdhet.
- Konfliktförebyggande och återuppbyggnad, speciellt fokus på tidig återuppbyggnad.
- Miljö med speciellt fokus på klimatanpassningsåtgärder.

För större globala insatser ska samråd ske med Regeringskansliet/Utrikesdepartementet.

b) Regionalt och på landnivå:

- Stödet bör i ökad utsträckning vara programbaserat.
- Prioritet ges för stöd till UNDP:s roll som rådgivare liksom organisationens arbete med kapacitetsutveckling i samarbetsländerna.
- Multi-bi-stöd på landnivå till UNDP ska bidra till nationell kapacitetsutveckling samt vara väl förankrat i landets nationella fattigdomsstrategi, FN:s gemensamma ramverk/program (UNDAF) och främja UNDP:s åtaganden inför Parisdeklarationen och handlingsplanen från Accra.
- Prioritet ges för stöd till demokratisk samhällsstyrning, miljö samt konflikt och återuppbyggnad (samt humanitärt, speciellt när UNDP är administratör för givargemensamma landfonder). Beredning av insatser inom andra områden bör ske restriktivt. Alla insatser ska dock ske inom ramen för UNDP:s strategiska plan 2008–2013.
- Multi-bi-stödet ska vara långsiktigt och sträva mot större volymer och totalt färre antal insatser.
- I de länder där en gemensam "Ett FN"-landfond har etablerats ska stöd till UNDP kanaliseras via denna fond, såvida inte särskilt starka skäl talar däremot.

6.3 Övrig påverkan

Det är av vikt att ha svenskar på olika positioner inom UNDP, eftersom det ökar möjligheterna att påverka organisationen att uppnå de mål som identifierats i denna strategi. Likaså ger ett ökat antal svenskar i organisationen lättare kontaktytor samt ökad kunskap om hur organisationen fungerar på olika nivåer. Sverige är inte bara en mycket stor finansiell bidragsgivare till UNDP, utan har även kompetens och tekniska lösningar som kan stärka både UNDP:s normativa och operativa verksamhet. Ett nära samarbete krävs mellan Regeringskansliet, Sida, andra myndigheter och den privata sektorn för att bidra på de områden där det finns ömsesidiga intressen.

6.3.1 Rekrytering av svenskar och upphandling av svenska varor och tjänster

- Ökad andel svenska *Resident Coordinators* (FN-samordnare på landnivå) samt svenskar i LEAD-programmet ska eftersträvas.

- Fortsatt rekrytering av svenskar genom Sidas resursbasprogram (främst JPO¹er) samt Utrikesdepartementets sekretariat för internationell rekrytering (P-SIR²) som främjar svenska kandidater på P5-nivå och över.
- Det finns även en separat Sverige-UNDP handlingsplan för att gemensamt öka antalet svenskar i organisationen. Denna handlingsplan ska löpande följas upp.
- Upphandling av svenska varor och tjänster genom UNDP ska fortsatt främjas. En översyn av Sveriges arbete med upphandling i multilaterala organisationer är under utarbetande inom Utrikesdepartementet.

6.4 Svenska aktörer

De svenska aktörerna ska agera samfällt i dialogen med UNDP.

Utrikesdepartementet

(UD) är inom Regeringskansliet huvudansvarig för kontakterna med UNDP och kallar till samråd som ska hållas två gånger per år. UD ansvarar för framtagandet av organisationsbedömningar, strategier och tillhörande arbetsplaner. UD hanterar basbudgetstöd samt visst stöd till UNDP:s avdelning för krisförebyggande och återuppbyggnad (BCPR). Med utgångspunkt i denna strategi samordnar och initierar UD framtagande av svenska positioner, talutkast m.m. inför styrelsemöten, samt ansvarar särskilt för organisatoriska frågor (t.ex. budget och resultatstyrning).

FN-representationen i New York

FN-representationen i New York ska ansvara för att regelbundet ha kontakter med företrädare för UNDP, delta i konsultationer samt i möten med andra medlemsstater, stå för kontinuerlig rapportering samt att delta i beredning av positioner i alla typer av frågor som rör organisationen. FN-representationen ska ha en viktig roll i det informella samspelet och relationsskapande arbetet med UNDP. Det är också FN-representationens uppgift att delta i de informella förmöten till styrelsemöten, då styrelsedokument förhandlas och bearbetas. FN-delegationen är en av de centrala aktörerna i genomförandet av strategin och ska delta i samråden.

Sida

Sida ska delta i beredning av svenska positioner gällande många frågor som har med UNDP att göra, samt bistå UD med expertis på områden såsom de tre tematiska prioriteringarna för svenskt utvecklingsamarbete. Ambassader med utsänd Sida-personal ansvarar

¹ Junior Professional Officer

² Personalenheten – Sekretariatet för internationell rekrytering

för bevakning och rapportering av UNDP:s arbete på landnivå, inklusive deltagande i påverkansarbete och givardialoger. Sida ansvarar primärt för hanteringen av multi-bi-insatser. Sida är en av de centrala aktörerna i genomförandet av strategin och ska delta i samråden. Sida ska, i samråd med UD, ansvara för att begära in regelbundna bedömningar och synpunkter från ambassader med tillhörande sektionskanslier.

Ambassader och tillhörande sektionskanslier

Ambassaderna med tillhörande sektionskanslier ansvarar för att delta i dialogen mellan givarländer och UNDP på landnivå, följa organisationens arbete där samt hantera eventuella multi-bi-stöd. Ambassaderna med tillhörande sektionskanslierna har en viktig roll när det gäller bedömningen av UNDP:s externa effektivitet och ska på begäran rapportera om organisationens arbete i det enskilda landet. Ambassader med tillhörande sektionskanslierna har att på landnivå påverka UNDP att göra framsteg i förhållande till de sex mål som fastställs i strategin.

6.5 Uppföljning

Strategin kommer att operationaliseras i en årlig arbetsplan för berörda aktörer. Arbetsplanen konkretiserar hur den svenska verksamheten ska bedrivas för att genomföra åtgärderna i strategin samt bidra till att strategiska mål uppnås. Arbetsplanen tas fram av berörda aktörer i samband med samråden och huvudmannen är ansvarig för att arbetsplanen upprättas. I arbetsplanen preciseras aktiviteter samt rollfördelning mellan olika aktörer för genomförandet. Arbetsplanen sprids till berörda inom Regeringskansliet och myndigheter. Huvudmannen ansvarar för att en gemensam årlig resultatuppföljning av den årliga arbetsplanen genomförs och nedtecknas. Resultatuppföljningen genomförs inom ramen för samråden med hjälp av arbetsplanen. Resultatuppföljning ligger till grund för den gemensamma arbetsplan som utarbetas för nästkommande år. Mot slutet av strategiperioden görs en mer djupgående resultatanalys av strategin under hela strategiperioden.

REGERINGSKANSLIET

Utrikesdepartementet

103 39 Stockholm

Tel: 08-405 1000, Fax: 08-723 11 76, webb: www.regeringen.se

Tryck: XGS Grafisk service, 2011

Artikelnr: UD11.039